

Mulțumiri

Nenumărați colegi, nenumărate comitete și agenții au fost de ajutor în diferitele etape ale acestei munci de cercetare. Unele dintre ele merită o mențiune specială. Regretatul Daniel X. Freedman, medic, de la Departamentul de Psihiatrie al UCLA, a susținut aceste proiecte la toate nivelurile și a fost vital, în ceea ce privește obținerea primelor mele fonduri. Personalul de la U. S. Food și Drug Administration și de la U. S. Drug Enforcement Administration a fost extraordinar de flexibil și de cooperant, date fiind circumstanțele neobișnuite ale acestei cercetări. Clifford Qualls, Profesor. Dr, biostatistician la Universitatea din New Mexico, a petrecut ore, zile și săptămâni în șir, procesând și comparând cifre la Centrul de Cercetare, dar și acasă la el și la mine. David Nichols, Profesor Dr, de la Universitatea Purdue, a fabricat DMT-ul, fără de care, bineînțeles, nu ar fi avut loc cercetarea.

De fiecare dată, Secția de Medicină a Universității din New Mexico m-a susținut, din punct de vedere academic, fizic și administrativ în munca mea. Walter Winslow, medic, conducătorul Departamentului de Psihiatrie, mi-a oferit o mare libertate de acțiune, eu fiind unul dintre puținii oameni de știință implicați în munca de cercetare clinică, la vremea respectivă. Samuel Keith, medic, a fost cel care m-a ajutat foarte mult la nivel academic și administrativ, după ce dr. Winslow s-a pensionat. Alan Frank, medic, președintele Comitetului Universitar de Etică a Activității de Cercetare, a înțeles ce implică demersurile mele și nu s-a arătat rigid sau pătitor.

Îmi exprim aici aprecierea față de Centrul de Cercetare Clinică Generală al Universității din New Mexico, pentru cei zece ani în care membrii săi m-au ajutat în toate studiile mele despre melatonină, DMT și psilocibină. Jonathan Lisanksy, medic, coleg cu mine, în cadrul Centrului de Psihiatrie și Cercetare al Universității din New Mexico, mi-a făcut cunoștință cu regretatul Glenn Peake, medic, Director Științific al GCRC. Împreună, m-au atras către Albuquerque în 1984. Philip Eaton, medic, a preluat cu mâini ferme și harnice conducerea GPC, după moartea subită a doctorului Peake și n-a manifestat nici cea mai mică opoziție când i-am spus că vreau să studiez acțiunea drogurilor psihedelice. David Schade, medic, Joy McLeod și Alberta Bland m-au ajutat de-a lungul anilor printr-o importantă activitate de laborator. Lori Sloane, de la Centrul de Calcul, a menținut toate aparatele în priză continuă cu o ușurință care mi s-a părut surprinzătoare și m-a învățat să utilizez programe pentru a căror înțelegere mi-ar fi trebuit, altfel, ani de zile.

Multe mulțumiri, personalului intern și extern de asistență medicală, personalului de la bucătărie și celui administrativ, în special, lui Kathy Legoza și Irene Williams. Laura Berg, M.S.N. și Cindy Geist, R.N., au asigurat, într-un mod eroic, dar și plăcut, organizarea colectivului de asistente medicale, pe parcursul tuturor studiilor. O mențiune specială, pentru Katy Brazis, R. N., care și-a pus întregul talent la dispoziție la primele interviuri de natură psihiatrică.

O generoasă subvenție din partea Fundației de Rit Scoțian pentru Cercetări în Domeniul Schizofreniei m-a ajutat să inițiez primele faze ale proiectului științific, privind DMT. Mai târziu, am beneficiat de fonduri mai substanțiale pentru cercetările legate de DMT și psilocibină de la Institutul Național

pentru Prevenirea Consumului de Droguri, un departament al Institutului Național de Sănătate al U. S.¹

Pentru scrierea acestei cărți, John Barlow și Fundația REXX, ca și Andrew Stone, au venit cu o contribuție financiară esențială, în vreme ce sprijinul de mai târziu, oferit de Fundația Barnhart, a permis lansarea efectivă a proiectului. Cel care, cu competență și cu generozitate, s-a ocupat de gestionarea sprijinului material, oferit de Stone și de Barnhart, a fost Rick Doblin, de la Asociația Multidisciplinară pentru Studii Psihedelice. Ned Naumes de la Fundația Barnhart și Sylvia Thiesen și Caria Higdon de la MAPS au coordonat în mod discret, dar eficient, circulația fondurilor.

Prieteni, colegi, studenți, profesori și mentori care, de-a lungul anilor, au sprijinit cu idei și cu bani acest proiect: Ralph Abraham, Debra Asis, Alan Badiner, Kay Blacker, Jill și Lewis Carlino, Ram Dass, David Deutsch, Norman Don, Betty Eisner, Dorothy și James Fadiman, Robert Forte, Shefa Gold, Alex Grey, Charles Grob, Stan Grof, John Halpem, Diane Haug, Mark Galanter, Mark Geyer, Chris Gillin, George Greer, Abram Hoffer, Carol și Rodney Houghton, Daniel Hoyer, Oscar Janiger, David Janowsky, Karl Jansen,

Shepherd Jenks, Robert Jesse, Robert Kellner, Herbert Kleber, Tad Lepman, Nancy Lethcoe, Paul Lord, David Lorimer, Luis Eduardo Luna, John Mack, Dennis și Terence McKenna, Herbert Meltzer, David Metcalf, Ralph Metzner, Nancy Morrison, Ethan Madelmann, Ken Nathanson, Steven Nickeson, Oz, Bernd Michael Pohlman, Karl Pribram, Jill Puree, Rupert Sheldrake, Alexander și Ann Ahulgin, Daniel Siebert, Wayne Silby, Zachary Solomon, Myron Stolaroff, Juraj și Sonya Styk, Steven Szara, Charles Tart, Requa Tolbert, Tarthang Tulku, Joe Tupin, Eberhard Uhlenhuth, Andrew Weil, Samuel Widmer și Leo Zeff. Fosta mea nevastă, Marion

Cragg, mi-a fost alături și a participat la toate desfășurările muncii de cercetare, oferindu-mi sfaturi și sugestii valoroase.

Există câțiva oameni care au citit în întregime sau parțial manuscrisul aflat în lucru și care l-au comentat în mod deschis și sincer, în așa fel încât să mă ajute: Robert Barnhart, Rick Doblin, Rosetta Maranos, Tony Milosz, Norm Smookler, Andrew Stone, Robert Weisz și Bernard Xolotl.

Multe mulțumiri, lui Daniel Perrine pentru că a creat cele mai bune imagini posibile pentru structurile moleculare. Și lui Alex Grey, pentru măiestria cu care a conceput coperta, dar și pentru că m-a dus la Inner Traditions, acolo unde Jon Graham a fost de acord cu ceea ce i-am propus. Rowan Jacobsen a făcut tot ceea ce poate face, în sens pozitiv, un redactor. Intervenția de finețe a lui Nancy Ringer a dus, în multe locuri, la îmbunătățirea textului.

Îi sunt recunoscător fostului meu mentor de la Comunitatea Zen, acum, plecat dintre noi, dar și întregii comunități monastice, pentru învățăturile și călăuzirea oferită, un puternic model de pragmatism mistic pentru mine.

Cele mai profunde mulțumiri, familiei mele, pentru că fără părinții mei, Alvin și Charlotte Strassman, fratele meu, Marc Strassman, și sora mea, Hanna Dettman, nimic din toate acestea n-ar fi fost posibile.

În sfârșit, adresez salutul meu tuturor voluntarilor, în fața cărora mă plec cu respect și admirație. Curajul lor de a se lăsa purtați de aripile moleculei spiritului, încrederea avută în echipa de cercetare, pe care au lăsat-o să vegheze asupra corpurilor și minților lor, în timp ce ei s-au avântat în necunoscut și bunăvoința cu care s-au supus celor mai austere și mai neiertătoare circumstanțe cu putință, ca urmare a ingerării drogurilor psihedelice, vor servi ca exemplu pentru următoarele generații de căutători.

Introducere

În 1990, am început primele cercetări, desfășurate în Statele Unite vreme de mai bine de douăzeci de ani, legate de efectele drogurilor psihedelice sau halucinogene asupra oamenilor. Aceste studii au vizat efectele N, N-dimetiltriptaminei sau DMT, un psihedelic cu acțiune extrem de scurtă, dar și extrem de puternică. În primii cinci ani ai proiectului, am administrat aproximativ patru sute de doze de DMT unui număr de șaiszeci de voluntari. Această muncă de cercetare a avut loc la Școala de Medicină din Albuquerque a Universității din New Mexico, unde eu am ocupat funcția de asistent la Catedra de psihiatrie.

Am fost atras de DMT din cauza prezenței sale în orice corp uman. Am considerat că sursa acestui DMT o reprezintă misterioasa glandă pineală, un mic organ situat în mijlocul creierului. Medicina modernă știe puține despre rolul acestei mici glande, în schimb, în istoria „metafizicii”, ea ocupă un rol important. Descartes, de exemplu, credea că glanda pineală este „sediul sufletului” și atât tradițiile mistice Vestice, cât și cele Orientale situează cel mai înalt centru spiritual al nostru între granițele sale. De aceea, m-am întrebat dacă producerea în exces a DMT contribuie, cumva, la stările „psihedelice” apărute în mod natural. Acestea ar putea include nașterea, moartea, apropierea morții, psihoza și experiențele mistice. Abia mai târziu, când studiul se afla de mult în desfășurare,

am început să mă gândesc și la posibilul rol al DMT, în ceea ce noi am numit experiența „răpirilor extraterestre”.

Proiectul DMT a fost creat, în legătură cu ceea ce se poate considera a fi un domeniu de interferență al științei neurologice, ocupându-se de psihofarmacologia serotoninei. Oricum, propria experiență, care include o relație lungă de zeci de ani cu o mănăstire budistă Zen, a determinat în mare măsură modul în care ne-am ocupat de pregătirea, prealabilă, a oamenilor selectați și am supravegheat ședințele de administrare a drogurilor.

DMT: Molecula Spiritului trece în revistă ceea ce cunoaștem despre drogurile psihedelice, în general, și despre DMT, în mod special. Apoi, prezintă desfășurarea proiectului de cercetare legat de DMT, începând cu primele faze de aplicare, dar și de descriere, la nivel oficial, a rezultatelor sale, continuând cu observațiile și rapoartele la care a fost supus din partea unei multitudini de comitete și comisii de specialitate și încheind cu concluziile la care s-a ajuns într-un final.

Chiar dacă noi toți am crezut în proprietățile potențial benefice ale drogurilor psihedelice, nu s-a intenționat ca studiile să aibă o natură terapeutică, astfel încât subiecții aleși de către noi pentru munca de cercetare au fost oameni sănătoși. Proiectul a dus la obținerea unei adevărate comori de date biologice și psihologice, din care mare parte au fost deja publicate de către mine în literatura științifică. Pe de altă parte, nu am scris aproape nimic despre cele experimentate de voluntari. Sper că multe citate pe care le-am inclus aici, culese din cele peste o mie de pagini ale observațiilor mele, vor oferi măcar o idee despre remarcabilele efecte, de ordin emoțional, psihologic și spirital ale acestei substanțe.

Probleme dinăuntrul și din afara mediului de studiu au

făcut ca aceste studii să se încheie în 1995. În ciuda dificultăților întâmpinate, eu sunt optimist în legătură cu posibilele beneficii ale folosirii, în mod controlat, a drogurilor psihedelize. Bazându-mă pe ceea ce am învățat, în urma activității de cercetare din New Mexico, eu ofer în aceste rânduri o viziune cuprinzătoare asupra rolului pe care-l poate juca DMT în viețile noastre și propun, în încheiere, un plan de cercetare și un cadru optim pentru o eventuală nouă acțiune, vizând studierea DMT și a altor droguri de natură apropiată.

Decedatul Willis Harman avea una dintre cele mai potrivite minți pentru domeniul de cercetare reprezentat de drogurile psihedelize. Undeva, la începutul carierei sale, el și colegii săi au administrat LSD unor oameni de știință, în încercarea de a le stimula aptitudinile legate de rezolvarea chestiunilor privind activitatea lor. Aceștia au descoperit că LSD are un efect benefic, la nivelul creativității. Această cercetare de referință rămâne primul și singurul proiect științific care a folosit drogurile psihedelize pentru a mări procesul de creativitate.

În timpul unei plimbări lungi pe care am făcut-o, într-o zi, împreună, de-a lungul Coastei centrale a Californiei, Willis a spus cu hotărâre: „Cel puțin, trebuie să lărgim cadrul de discuție despre drogurile psihedelize”. Am inclus în această carte idei cât se poate de speculative și propriile motivații, personale, ce au dus la desfășurarea acestei cercetări, ca un răspuns la propunerea sa.

Acest gen de abordare nu va satisface pe toată lumea, cel puțin, nu din toate punctele de vedere. Există un mare antagonism între ceea ce cunoaștem la nivel intelectual, sau chiar intuitiv, și ceea ce experimentăm cu ajutorul DMT. După cum a exclamat unul dintre voluntari, după ce i-a fost

administrată prima doză mare de drog, „Uau! Nu m-am așteptat niciodată la așa ceva!”. Sau, după cum a spus Dogen, un maestru budist japonez din secolul al XIII-lea, „întotdeauna trebuie să fim perturbați de adevăr”.

Adepții entuziaști ai folosirii drogurilor psihedelice s-ar putea să nu fie mulțumiți de concluziile mele: că DMT nu are niciun efect benefic prin sine însuși și că probabil cel mai mult contează contextul în care îl ingerează oamenii. Susținătorii controlului asupra drogurilor s-ar putea să condamne ceea ce citesc, considerând acest material drept un factor de încurajare în vederea consumării drogurilor psihedelice și o glorificare a experiențelor declanșate de DMT. Practicanții și reprezentanții tradițiilor religioase s-ar putea să respingă sugestia, potrivit căreia stările spirituale și informațiile de natură mistică pot fi dobândite prin droguri. Cei care au suferit „răpiri extraterestre”, împreună cu cei care cred în acestea, s-ar putea să interpreteze sugestia mea: că DMT este direct și adânc implicat în aceste evenimente, ca pe contestare a „realității” experiențelor trăite de ei. Oponenții și susținătorii abortului s-ar putea să nu fie de acord cu ideea că emiterea de DMT pineal la patruzeci și nouă de zile după concepție marchează pătrunderea spiritului în fetus. Neurologii s-ar putea să obiecteze împotriva teoriei mele, prin care afirm că DMT influențează capacitatea creierului de a primi informații, făcând mai mult decât să genereze anumite percepții. Tot aceștia s-ar putea să respingă și ideea că DMT poate permite creierelor noastre să perceapă materie neagră sau universuri paralele, tărâmurile locuite de entități conștiente.

Totuși, dacă nu aș descrie toate ideile reliefate de studierea DMT și întreaga gamă de experiențe pe care le-au trăit voluntarii folosiți de noi, nu aș spune întreaga poveste. Și

fără sugestiile radicale oferite de mine, în conformitate cu ceea ce am înțeles din cele trăite de voluntari, *DMT: Molecula Spiritului* ar putea avea cel mult un efect minor asupra discuției despre drogurile psihedelice, iar în cel mai rău caz, cartea ar reduce perspectivele cercetării. De asemenea, n-aș fi cinstit dacă nu mi-aș face cunoscute toate speculațiile și teoriile, care se bazează pe zeci de ani de studiu și de ascultare a sute de înregistrări cu ședințele celor ce au experimentat efectele DMT. De aceea am făcut ceea ce am făcut. Nu povestesc decât ceea ce s-a întâmplat și nu expun decât ceea ce cred.

Este foarte important pentru noi toți să ne înțelegem propria conștiință. Este la fel de important să încadrăm drogurile, în general, și DMT, în special, într-o matrice culturală și personală care să ne permită să facem cât mai mult bine și cât mai puțin rău. În raport cu o arie de cercetare atât de vastă, este mai bine să nu respingem nicio idee până când nu ajungem să avem o cunoaștere efectivă a fenomenului. Am scris *DMT: Molecula Spiritului* în interesul lărgirii cadrului de discuție despre drogurile psihedelice.

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>	9
<i>Introducere</i>	13
<i>Prolog: Primele ședințe</i>	19

PARTEA I - FUNDAMENTELE

1. Drogurile psihedelice: Știință și Societate	44
2 Ce este DMT	70
3 Pineala: Să facem cunoștință cu Glanda Spiritului	90
4 Psihedelica Glandă Pineală.....	105

PARTEA A II-A - CONCEPȚIE ȘI NAȘTERE

5. 89-001	132
6. Labirintul.....	147

PARTEA A III-A - ABORDARE, CONTEXT ȘI DMT

7. A fi voluntar	176
8. Asimilarea de DMT.....	197
9. Sub influență.....	207

PARTEA A IV-A - ȘEDINȚELE

10. Introducere în cazuistică	220
11. Simțire și gândire	224
12. Lumi nevăzute	251
13. Interacțiune în Ceață 1	262
14. Interacțiune în Ceață 2	286
15. Între moarte și a fi pe moarte	311

16. Stări mistice.....	330
17. Durere și frică	350

PARTEA A V-A - PAUZĂ PENTRU REFLECȚIE

18. La ce bun?.....	376
19. Coborârea pe pământ.....	393
20. Pe urmele celor sfinți	416

PARTEA A VI-A - DESPRE CE AR PUTEA FI VORBA

21. DMT: Molecula Spiritului.....	438
22. Viitorul cercetărilor în domeniul drogirilor psihedelice	464

<i>Epilog</i>	485
<i>Note</i>	489
<i>Despre autor</i>	509